

fentlighed og Mundtlighed i Strafferetspleien samt Indførelse af Nævninger i Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

Solgte Møde.

Løverdagen den 18de Octobr Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Sdenrigsministeren har modtaget Exemplarer af Beretning om Redningsvæsenets Virksomhed i Tidsrummet fra 1ste Januar 1861 til 31te Marts d. A., hvilke ere ombeelte til de Herrer Medlemmer.

Ligeledes vil der blive omdeelt Exemplarer af Første Marsberetning fra Bredsløselille Fængselsklub.

Seg skal henlede Opmærksomheden paa en Indbydelse fra Skytteforeningen her i Byen til at blive den Præmiekyndning for Medlemmer af de danske Skytteforeninger. Indbydelsen vil findes henlagt i Læsesalen, ligesom den ogsaa er opslaaet paa Tavlen ved Døren.

Efter Dagsordenen gaae vi til Fortsættelse af første Behandling af Udkast til Lov om Gjennemførelsen af Offentlighed og Mundtlighed i Strafferetspleien, samt Indførelse af Nævninger i Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser.

Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgfreds (M. Hage) har Ordet. (Stemmer: Han er ikke tilstede.)

Rigsdagsmanden for Standerborg Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

C. M. Jespersen: Efter de udførlige og udtømmende Foredrag, vi alt have hørt under Forhandlingen af nærværende Sag, er det ikke uden en vis Ungtellighed, jeg tager Ordet, men jeg haaber, at Sagens særdeles Bigtighed indeholder tilstrækkelig Forklaring for, at jeg, der i en længere Arrække har bevæget mig paa det juridisk-praktiske Gebeet, kan ønske at udtale mig, navnlig om det Hovedspørgsmaal, her foreligger. Naar jeg nævner Hovedspørgsmaalet, som her foreligger til Behandling, da figter jeg ikke til Spørgsmaalet, om vi overhovedet skulle have en Rettergang med Offentlighed og Mundtlighed og Nævninger i Misgjerningsfager; thi dette er allerede givet i Grundloven, dette er dens urokkelige Forstrift, og vi ere vistnok alle enige i, at det er paa høie Tid at skride til Indfrielse og Overførelse i Livet af denne Grundlovens vigtige Forstrift. Men Hovedspørgsmaalet er derimod, hvorledes denne Rettergangsgaende med Offentlighed og Mundtlighed og Nævninger i Misgjerningsfager skal være. I saa Henseende har det os forelagte Lovudkast nærmest sluttet sig, som det hedder i Motiverne, til den Maade, hvorpaa Anklageretgangen med Offentlighed, Mundtlighed og Nævninger er gjennemført i Storbritannien og de Lande, som have holdt sig til den der stedsfundne Netsubvikling, medens man paa den anden Side har taget Hensyn til de her i Landet hidtil bestaaende Forhold og til den under disse udviklede Netsbevidsthed. I Konsekvens heraf er Forundersøgelsen, dette hyderst vanskelige Punkt at komme vel over ved denne Sags Ordning, foreslaaet ordnet paa den Maade, at samme indledes og ledes af Politimesteren, hvorm Hovedbestemmelsen findes i § 63, og reguleres af Dommeren, hvorm Hovedbestemmelserne findes i §§ 74 og 92. Nu er det efter mit Skjøn et Hovedspørgsmaal, som Thinget i Særdeleshed maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, om denne Maade at ordne Forundersøgelsen paa — en Maade, hvorved vi aldeles forlade den hidtil brugte Maade, at tilvejebringe Bevis for, at en Forbrydelse er begaaet, og hvem der har begaaet den, nemlig ved inkvisitorisk Forhør over den Sigtede — om denne Maade, siger jeg, frembyder betryggende Netsikkerhed for det borgerlige Samsund. Det